

Triplettest verreikers JCB, Manitou en Merlo:
Kleurrijk verschillend

Ze komen alle drie zo'n zeven meter hoog en heffen van 3,5 tot 4 ton. Op papier zijn de JCB 541-70, de Manitou 840 en de Merlo 35.7 dus redelijk vergelijkbaar. In praktijk is het verschil tussen geel, rood en groen echter een verschil van dag en nacht. Dat noopt tot het gericht maken van een keuze. Gelukkig valt er met alle drie goed te werken.

Drie merken delen de markt

Merlo, JCB en Manitou hebben ruim driekwart van de Nederlandse verreikermarkt in handen. Dat is de reden dat we groen, geel en rood kozen voor deze triple-test. Wat betreft de hefkracht hebben we bij de leveranciers gevraagd naar een machine met ongeveer 4.000 daN (plusminus 4 ton) en wat betreft de hefhoogte ongeveer 7 meter. Dat resulteerde bij Merlo in de TF 35.7 120, bij JCB in de 541-70 Agri Super en bij Manitou in de MLT 840-137 PS.

De Manitou is op het eerste oog de meest robuuste van het drietal verreikers in deze test en de Merlo de lichtste. Dat beeld wordt sterker op het moment dat je instapt. Door de grote, ietwat donkere, cabine en het beperkte zicht – met name naar de rechterkant – heb je bij de Manitou het gevoel op een grote machine te zitten. De Merlo daarentegen voelt met zijn prima rondomzicht en zijn relatief kleine cabine vooral compact en wendbaar aan. De JCB zit er tussenin. Het rondomzicht is zeker zo goed als bij de Merlo en de cabine is ruimer.

De feiten spreken

Een gevoel van 'grootheid' komt vooral van afmetingen en gewicht. De Manitou weegt 8.630 kg. De Merlo is met 6.660 kg bijna twee ton lichter. Het gevoel bedriegt dus niet. Dat geldt ook voor de lengte en de breedte. Die zijn bij de Manitou respectievelijk 514 en 240 cm; bij de Merlo 435 en 227 cm. De Merlo is dus echt kleiner dan de Manitou. En ook nu weer: de JCB zit er tussenin. De Manitou is vooral groot en sterk en de Merlo vooral licht en dynamisch. Dat laatste komt ook van de hydrostatische aandrijving. De Merlo accelereert supersnel en kan elke snelheid aan. Bij de JCB en de Manitou met een powershift is die snelheid getrapd. Maar dankzij de vloeistofkoppeling is er in het werk voldoende sloopse. Bij de Manitou met permanente vierwiel-aandrijving ervaar je op een harde ondergrond

op tweewielwielbesturing wat wringing in de aandrijflijn. De achterwielen maken dan een kleinere bocht dan de voorwielen en er is geen centraal differentieel. Volgens Manitou is daar

De Manitou is sterk, de JCB allround en de Merlo beweeglijk

met andere banden het nodige aan te doen. De JCB heeft bij vierwiel-aandrijving met tweewielbesturing die wringing net zo, maar je kunt ook voor tweewiel-aandrijving kiezen. Met de hydrostaat van de Merlo ervaar je het wringen niet. De Merlo heeft 90 kW vermogen, de Manitou 102 en de JCB 107 kW.

Krachtspaters

De Manitou tilt op de vork dicht bij het vorkbord 4.980 daN (5.080 kg). De JCB kwam bij De Nieuwstad in Lelystad aan 4.500 daN (4.590 kg) en de Merlo aan 4.200 daN (4.280 kg). Verminderen we dat met 10 procent voor de kracht midden op de vork, dan halen ze alle drie het opgegeven maximum. De Manitou is duidelijk het sterkst, ook met de giek op maximale lengte. Hij tilt dan 2.180 daN. De JCB en de Merlo tillen respectievelijk 1.850 en 1.800 daN. Met dat telescopische deel verlengt de

Manitou zijn giek met 298 cm, de JCB met 247 cm en de Merlo met 243 cm. Dat resulteert in een hefhoogte van respectievelijk 760, 697 en 660 cm. De Merlo haalt het getal 7 in zijn type-aanduiding dus niet. De Manitou zit er ruim boven, maar die heeft een 8 in de aanduiding.

Werken in de praktijk

De cabine van de Merlo omarmt de chauffeur. Bij veel lengte kan dat een probleem zijn, maar de gemiddelde chauffeur voelt zich er thuis. De cabine van de JCB heeft wat meer lengte en geeft hetzelfde goede gevoel als bij de Merlo. Bij beiden komt dat vooral door het goede rondomzicht. Gaat het alleen om het zicht op de vorkpunten (bij een verreiker knap belangrijk) dan scoort de Merlo met zijn slanke vorkbord het best. Als je een beetje beweegt met het hoofd zijn de punten op elke hoogte te zien. De JCB laat daar met zijn brede vorkbord met hoge dwarsdelen steken vallen. De Manitou scoort iets beter, omdat het vorkbord wat smaller is. Je kunt er links langs kijken. Op smalle vorkbreedtes is het bij Manitou echter ook lastig de vorkpunten te zien. De rechterkant is bij een verreiker sowieso altijd buiten het zicht. Bij de Manitou komt daar de hoge rechterkant nog bij en links hindert de dichte onderkant van het portier. Daardoor zie je als gemiddelde chauffeur over een breedte van 760 cm de grond niet. Bij de Merlo is die strook 580 cm breed en bij de JCB 525 cm. Ten opzichte van een heftruck is het dus met een telescoop-lader in een schuur lastig manoeuvreren. Ook

▲ **JCB: fijn pookje**
De rolknop voor telescoperen werkt proportioneel. Met de knopjes boven kan de bak schudden. Het powershiftknopje is net te zien.

▲ **Manitou: ergonomisch gevormd**
De Manitou-joystick ligt prima in de hand, ook voor de rolfuncties (met de duim) en het rode powershiftknopje (met de wijsvinger).

▲ **Merlo: bedienen met veiligheid**
De rode pal moet je bij elke giekfunctie indrukken. Bij heffen/dalen en kantelen gaat dat goed, bij de rolfuncties is het wat lastig.

de lengte zit daar dwars. Goede spiegels zijn bij een verreiker dus van levensbelang. De Merlo laat daar steken vallen. De JCB heeft dat goed in orde, net als de Manitou. Die laatste heeft het grootste portier, maar de in- en uitstap zijn daardoor niet per se makkelijker dan bij de JCB en de Merlo.

Klimaatverandering

Een telescoopplader doet ook buitenwerk. Dat betekent dat je ruitenwissers nodig hebt om stof en/of water weg te poetsen. Bij Manitou is daar goed over nagedacht, met als bijzonderheid dat er onder aan de arm van de grote parallelwipper op de voorruit nog een kleine wisser zit. Die verbetert rechtsonder het zicht. Ook JCB dacht goed na met een drievoudige sproeier op de voorruit. Bij de Merlo voldoet de sproeier niet, maar verdient de wisser wel een compliment. Voor transport in het donker moet de rijverlichting goed in orde zijn. Bij JCB en Merlo zit die voldoende naar buiten, zodat je als tegenligger niet verrast wordt door de breedte van de machine. Bij de Manitou kan dat beter. Ook aan de drietraps ventilator kan Manitou iets doen. Die komt er op de eerste stand te hard in. Daardoor neemt de geluidsdruk onnodig toe. De drietraps ventilator van de JCB loopt mooi rustig aan. De Merlo scoort optimaal met een traploze ventilator.

Wendbaarheid en geluid

Dat een gevoel van wendbaarheid je voor de

gek kan houden, merk je bij het meten van de draaicirkel. De verschillen zijn niet groot, maar de Merlo heeft net iets meer ruimte nodig dan de JCB en de Manitou. Je verwacht dat andersom. Wat betreft de geluidsdruk bij normaal werk (rustig rijden met niet al te veel toeren) is het in de cabine van de Merlo veruit het stilst. De JCB en de Manitou zijn dan luidruchtiger. Bij werken met het raam open en bij transport is de JCB echter relatief stil. Bij de Merlo jankt bij dat transport de hydrostaat. De Merlo geeft als enige het actuele dieselveerbruik aan. Dat is leerzaam. Stationair draaiend drinkt de viercilinder Deutz 1,5 liter per uur. Die motor staat in de lengte. Bij JCB en Manitou staat de motor overdwars. Op het dagelijks en periodiek onderhoud heeft dat geen invloed. Dat is bij alle drie machines in grote lijnen goed te doen. De Manitou en de JCB scoren positief met het reinigen van de koelers en de Merlo met de bereikbaarheid van het luchtfilter. Minder handig zijn bij de Merlo de filters voor brandstof- en motorolie. Bij de Manitou is dat het bijvullen van de motorolie en bij de JCB de lange zwabberstok voor het peilen van de transmissie-olie.

Kort door de bocht

De JCB, de Manitou en de Merlo zijn alle drie op hun taak berekend. Ze zijn dat echter elk op een eigen wijze. De JCB beviel ons algeheel het beste. Het is op alle fronten een goed door-dachte machine met als enig echt nadeel het beperkte zicht op de vorkpunten. De Manitou

heeft de meeste hefkracht en tilt het hoogst, maar laat steken vallen in het zicht, met name naar rechts. De Merlo is een puike machine om mee te werken, maar hij kan qua hefkracht en hefhoogte in deze test net niet tippen aan de andere twee. Dat hoeft ook niet, want hij zit een halve klasse lager. Daar hangt dan een brutoprijskaartje aan exclusief btw in de uitvoering zoals getest (maar zonder bak en vork) van 74.750 euro. Dat is bijna 9.500 euro minder dan de JCB – die zit op 84.200 euro – en ruim 12.500 euro minder dan de Manitou. Die komt op 87.294 euro. Aan u dus de keus. Het is enkel een kwestie van kleur bekennen.

Hefkrachtmeting

Dijkstra Technical Services checkte de maximale hefkracht met uit- en ingeschoven giek. De Merlo kwam tot 4.200 daN hefkracht, de JCB tot 4.500 daN en de Manitou tot 4.980 daN.

Meetresultaten LandbouwMechanisatie, technische gegevens en prijzen

JCB 541-7- Agri Super Manitou MLT 840-137 PS Merlo TF 35.7 120

Prestaties giek (LM)

Hefkracht max. (giek ingeschoven)	4.500 daN	4.980 daN	4.200 daN
Hefkracht max. (giek uitgeschoven)	1.850 daN	2.180 daN	1.800 daN
Lengte telescoopdeel	247 cm	298 cm	243 cm
Hefhoogte maximaal	697 cm	760 cm	660 cm
Optoppen (benodigde tijd)	8,4 sec	8,4 sec	8,6 sec
Aftoppen (benodigde tijd)	7,9 sec	5,9 sec	7,0 sec
Telescoperen uit (benodigde tijd)	7,0 sec	7,1 sec	8,0 sec
Telescoperen in (benodigde tijd)	5,4 sec	5,7 sec	5,2 sec

Draaicirkel en geluid (LM)

Draaicirkel tweewielbesturing	13,10 m	13,25 m	13,35 m
Draaicirkel viervielbesturing	7,60 m	7,65 m	7,75 m
Geluidsdruk stilstand stationair/volgas	64/72 dB(A)	64/77 dB(A)	60/65 dB(A)
Geluidsdruk transport	76 dB(A)	85 dB(A)	85 dB(A)
Omgevingsgeluid stationair op 10 m links	59 dB(A)	60 dB(A)	58,5 dB(A)

Afmetingen en gewicht

Lengte tot voorzijde vorkenbord	504/518* cm	514/528* cm	435/462* cm
Breedte / hoogte	237/245 cm	240/242 cm	227/224 cm
Spoorbreedte / bodemvrijheid	187/36 cm	194/42 cm	186/38 cm
Gewicht met vorken	8.350 kg	8.630 kg	6.650 kg
Gewicht op achteras / percentage	4.180 kg/50%	4.900 kg/57%	3.500 kg/52%

Technische gegevens

Motor	JCB	DPS	Deutz
Motorinhoud/aantal cilinders	4.800 cm ³ / 4	4.500 cm ³ / 4	3.600 cm ³ / 4
Motorvermogen maximaal	107 kW (145 pk)	102 kW (137 pk)	90 kW (120 pk)
Hydrauliek opbrengst	140 l/min	180 l/min	140 l/min
Hydrauliek systeemdruk	290 bar	290 bar	260 bar
Inhoud hydrauliek tank	113 liter	175 liter	85 liter
Inhoud dieseltank	146 liter	143 liter	80 liter
Inhoud AdBlue-tank	21 liter	n.v.t.	n.v.t.
Transmissie	6-traps powershift	5-traps powershift	2-traps hydrostaat
Aandrijving	2WD/4WD	4WD	4WD
Topsnelheid	40 km/h	41 km/h	41 km/h
Bandenmaat en -merk	460/70R24 Michelin	460/70R24 Michelin	405/70-24 Mitas
Besturing	2WS/4WS/hondengang	2WS/4WS/hondengang	2WS/4WS/hondengang

Brutoprijs als getest excl btw, bak en vork

84.200 euro **87.294 euro** **74.750 euro**

* inclusief trekhaak achter

JCB 541-70 Agri Super: doordacht

Goed afgewerkt en goed doordacht luxe werkpaard

Het zicht op de vorkpunten is in orde bij de derde of vierde kist, maar bij de grond of één kist hoog zijn ze slecht te zien. De giek heeft droge smering.

Het wisselen tussen voorwiel- en vierwielbesturing (of krabgang) is bij de JCB Agri Super makkelijk.

De uitlijning van de wielen gaat namelijk automatisch. Ook wordt het goed in het dashboard aangegeven. Daarnaast is er keuze tussen twee- of vierwielaandrijving. De keuze tussen voor- of achteruit is zowel op de joystick te maken met een mini-tuimelschakelaar als ook links van het stuur met een hendel. Het laatste heeft voorrang. Er zijn zes versnellingen vooruit (met een lock-up voor transport) en vier achteruit. Er is een voetgas, maar geen handgas. Het rempedaal is makkelijk zowel met de linker- als met de rechtervoet te bedienen. Het vraagt wel de nodige kracht. Met een schakelaar kun je de inching-functie kiezen. De solide joystick laat zich goed bedienen. Je regelt zelf via het voetgas de snelheid van de actie. Het stuurwiel is via één hendel zowel in hoogte te verstellen als te kantelen. Het vraagt vier omwentelingen van de ene uiterste stand in de andere en de benodigde kracht is normaal. De JCB heeft in de versie Agri Super een goede

pneumatisch geveerde stoel. Het tweedelige portier, waarvan de handgreep wat ver weg zit, heeft voor de bovenste helft een doorwaai-stand. Die helft kan ook helemaal open. De in- en uitstap bieden voldoende steun voor handen en voeten (met twee treden). De ruimte waar je doorheen moet om in en uit de stoel te komen houdt niet over.

Plezierig werken

Met de buitenspiegels heeft JCB het goed voor elkaar. Rechts zitten een parabolische voor- en een langwerpige hoge voor verder dichtbij en een langwerpige hoge voor verder weg. Ook achterop zit een spiegel. Een binnenspiegel is er niet. De parallel-ruitwisser middenvoor doet zijn werk meer dan goed. Ook de wisser achter (met effectieve sproeier) en de wisser op het dakraam doen hun werk zoals het hoort. Het zicht naar boven door dat dakraam is prima. Klein spul tot aan een fles drinken toe is in de cabine op te bergen. Een niet al te grote wat platte koelbox kan eventueel achter de stoel. De JCB heeft een mistlamp achter en de beide werkklampen vooraan de cabine zitten

Overzichtelijk dashboard

JCB verstrekt informatie digitaal en analoog. De pictogrammen kunnen duidelijker.

De viercilinder motor zit er dwars in

De 4,8 liter JCB gebruikt AdBlue. De ventilator kan omdraaien om de koelers te reinigen.

links en rechts boven. De bediening van ventilator, verwarming en airco roept geen vragen op en de werking is goed. Af en toe jankte bij onze machine het alarm. Daar zat een klein storkje achter. De lastindicator is niet erg informatief, omdat hij maar één groen veld heeft. De bediening van het hydraulisch snelkoppelsysteem op het vorkenbord kun je spontaan niet ontdekken. Dat moet iemand je uitleggen.

Plus en Min

- + Prima zicht rondom en naar boven
- Fijne schakeling stuurmodi
- Goed afgewerkt en doordacht
- Comfortabele cabine
- Praktische ruimte om op te bergen
- Matig zicht op de vorkpunten
- Aantal pictogrammen onduidelijk

Manitou MLT 840 - 137 PS: stoer en sterk

Keuze stuursysteem via pookje

Rechtsomzet zit deze hendel voor de stuurmodi. Het kleine lampje bij het stuur helpt.

Draaiknoppen transmissie en olie

Bruin selecteert de schakelmethode. Blauw en paars regelen de olie-opbrengst.

Stoere machine met veel hefkracht en veel hefhoogte

Switchen tussen de werk- en de transportgroep kan onder het rijden. Subtiel doseerwerk doe je met de transmissie op stand 5. De koplampen van de Manitou mogen wel verder naar buiten.

Het stuurwiel van de Manitou is met één hendel in de hoogte te verstellen en te kantelen. In de uiterste stand schokt de besturing soms. Het wisselen tussen voorwiel-, vierwiel- en krabbesturing gaat makkelijk als je bij het piepkleine stuurwielje in het dashboard de kleine asjes ontdekt die aangeven of de wielen recht staan. De vijftraps powershift kan automatisch schakelen of handmatig. Dat laatste doe je met de knopjes plus en min. Ook is er keuze tussen veld- of transportwerk. De schakelaar voor voor- of achteruit op de joystick is bijna te klein. De stick zelf beweegt bijna te makkelijk, maar los daarvan is die pientere pook een genot om mee te werken. De vloeistofkoppeling in de transmissie heeft voor transportwerk een mechanische overbrugging (een lock-up). De Manitou heeft ook een handgas. Bij het wisselen tussen bak en vork zorgt een lange pen – die je gewoon in handkracht aanbrengt – voor de vergrendeling. Er is een makkelijk instelbare traploze doorstroomregeling voor de externe hydrauliek.

Met de buitenspiegels heeft Manitou het goed voor elkaar. Twee rechts, een links en een spiegel voorlangs. Er is ook een binnenspiegel, maar die komt niet goed uit de verf. Behalve een goede wisser op de voorruit heeft de Manitou ook een wisser op het dak en als enige een wisser op de grote ruit rechts. Die kan daar bij stoffig werk z'n nut bewijzen. De wisser op de achterruit kan dat ook, maar die zit verkeerd om. Hij drukt stof en water naar boven.

Elektrische ruit

De beide werklampen aan de voorzijde zitten bij de Manitou linksboven aan de cabine. Dat geeft over het algemeen het beste zicht op het werk. De bediening van verwarming, ventilatie en airco spreekt voor zich. De in- en uitstap zijn zeer ruim. Omdat er rechts geen handgreep zit pak je altijd het stuurwiel. Dat is daar niet voor bedoeld. De trede zit met 55 cm eigenlijk net iets te hoog. De afstand vanaf die trede tot aan de cabinevloer is met 34 cm ook vrij pittig. Het portier is ééndelig, met een dichte onderkant. Ter compensatie kan de grote ruit

elektrisch open en dicht. Dat laatste ging bij ons nogal langzaam. Door de grote lengte van de cabine zit de handgreep van het portier vrij ver weg. Ook zie je de voorzijde van de machine niet goed. Gelukkig is er rechts dus een spiegel die daar zicht op geeft. Het zicht naar boven is normaal. De zit in de pneumatisch geveerde KAB-stoel is goed. Het achterruitje kun je vanuit de stoel openen, maar niet weer sluiten. Voor dat doel heeft Manitou een bowdenkabel met handgreep gemonteerd. Op de hoedenplank is ruimte voor een koelbox.

Plus en Min

- + Veel hefkracht
- Veel hefhoogte
- Zeer ruime cabine
- Veelzijdige powershift
- Veel gewicht
- Beperkt zicht op vorkpunten
- Joystick beweegt bijna te soepel
- Bij transport rumoerig

Merlo TF 35.7 120: lichtvoetig

Overzichtelijke stuurconsole

De voor-/achteruit onder het stuur (oranje) is op de nieuwste modellen weer een hendel.

De 3,6 liter Deutz ligt in de lengte

De ventilator zuigt de lucht van boven aan en kan ook andersom draaien om te reinigen.

De compacte bouw, het goede zicht en de hydrostaat geven bewegelijkheid

De Merlo is een eigentijdse verschijning. De giek heeft een demping voor transport en voor de telescoop-functie. Op de achterkant zitten hydrauliekaansluitingen en een massaschakelaar.

De verreiker van Merlo heeft een joystick met een veiligheidspal. Die moet je bij elke actie indrukken. Bij heffen, dalen en kantelen is dat goed te doen. Wil je echter tegelijk met de duim de rolknop van de telescoop gebruiken, dan komt de hand in een spagaat. Ook is het wennen dat de Merlo daarbij zelf het motor-toerental regelt, maar dat kun je ook anders instellen. Het sturen vraagt weinig kracht; wel mag je vijf keer rond van de ene uiterste stand naar de andere. Het stuurwiel kan iets kantelen, maar de algehele verstelbaarheid mag wel groter zijn. Het wisselen tussen de stuurmodi is goed te doen. Wel moet je daarbij weten dat de transmissie dan in neutraal moet staan en dat je voor het uitlijnen een keer helemaal met het stuur van links naar rechts moet of vice versa. De informatie in het display en het Nederlandstalige zeer uitvoerige instructieboek helpen daarbij. De lastindicator van de Merlo is kleurrijk en informatief. De hydraulische snelkoppeling van de bak werkt met één centrale pen middenonder.

De bewegingsvrijheid bij de in- en uitstap houdt niet over, maar door de goede steun voor handen en voeten heb je snel de slag te pakken. De handgreep voor het portier zit plezierig dichtbij en de deur kan in z'n geheel open. De bovenste helft kan dat ook apart; weer dichtkrijgen is soms lastig. De luchtgeveerde Grammer heeft een lengtedemping en de zitpositie is goed. Ruimte in de cabine voor het opbergen van klein spul is voldoende aanwezig, maar voor een koelbox is er geen plek.

Motorkap

De rechterbuitenspiegel zit te ver naar binnen. Als je goed in de lengte langs de machine naar achteren wilt kijken, is het oppervlak van het glas voor tweederde gevuld met de motorkap. Een binnenspiegel is er niet. De ruitenwisser op de voorruit is prima, maar de wisser op de achterruit schiet tekort. De beide werklampen aan de voorzijde zitten bij de Merlo links bovenaan de cabine. Het voetgas functioneert ook als rijpedaal. Met een draaiknop is een vast toerental te kiezen. De twee snelheidsprofielen voor de hydrostaat

schakel je in stilstand met een draaiknop onder het stuur. Transport gebeurt in de eco-stand. Voor voor- en achteruit zijn er knopjes op de joystick en links op de stuurconsole. Met het rempedaal valt te 'inchen', maar voor die functie is er ook een apart pedaal links. Op onze Merlo zaten diagonaal banden van Mitas. Die geven vooral stabiliteit. De compacte afmetingen en het goede zicht, ook op de vorkpunten, geven deze telescooplader een pre in schuren en andere krappe situaties. ◀

Plus en Min

- + Licht en wendbaar
- Prima zicht op de vorkpunten
- Prima zicht rondom
- Traploze transmissie (hydrostaat)
- Cabine voelt als maatpak
- Haalt de 7 m hoogte niet
- Hefkracht krap aan vier ton
- Bij transport rumoerig